

Inden for landbrugsuddannelsen i henhold til lov om erhvervsuddannelser var der pr. 31. august 2003 57 elever i skolepraktik. Dette er et forholdsvis stort antal, og jeg vil derfor bede mine embedsmænd om at inddrage det faglige udvalg i vurderingen af, i hvilket omfang de pågældende udlændinge belaster praktikpladsmarkedet uden at indgå i en dansk uddannelse.

Spm. nr. S 1085

Til undervisningsministeren (3/12 03) af:

Louise Frevert (DF):

»Hvilke ordninger er de 850 østeuropæiske lærlinge i landbruget ansat under?«

Svar (17/12 03)

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

For at besvare spørgsmålet er det nødvendigt at sondre mellem følgende kategorier af unge udenlandske praktikanter:

1) Unge, der optages ordinært i en landbrugsuddannelse. Disse elever er ansat på godkendte praktikpladser på samme vilkår som danske elever.

2) Unge, der er i praktik på en dansk landbrugsbedrift som et led i deres landbrugsuddannelse i hjemlandet uden at være optaget i en dansk landbrugsuddannelse. Disse unge er ansat på landbrugsbedrifter, som enten er godkendt som praktikpladser eller er anbefalet af landbrugets organisationer. Deres løn- og arbejdsforhold er reguleret af arbejdsmarkedets parter inden for landbruget.

3) Unge, der i øvrigt kommer til landet på baggrund af en almindelig ansættelse på en landbrugsbedrift uden uddannelsesmæssigt indhold. Deres løn- og arbejdsforhold er reguleret af arbejdsmarkedets parter inden for landbruget. Udlændingestyrelsens tildeling af opholds- og arbejdstilladelse til disse unge er betinget af de regionale arbejdsmarkedsråds anbefaling.

Jeg kan oplyse, at organisationerne inden for landbruget samarbejder i et udvalg om regler for tilsyn med udenlandske praktikanter med henblik på at sikre, at de aftaler, der ligger til grund for Udlændingestyrelsens tildeling af opholds- og arbejdstilladelse, overholdes.

Jeg er ikke bekendt med, hvordan de pågældende fordeler sig på de forskellige ordninger.

Spm. nr. S 1116

Til beskæftigelsesministeren (4/12 03) af:

Louise Frevert (DF):

»Hvilket kendskab har ministeren til, at man uddanner personer i kontanthjælpssystemet i en alternativ behandleruddannelse, hvor beskæftigelsesfrekvensen forlyder at være 1 pct., og vil ministeren redegøre for, hvor mange personer man har uddannet i samtlige kommuner i Danmark, aldersfrekvens, køn, hvad det har kostet udspecificeret i årene 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002 og 2003?«

Svar (12/12 03)

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil indledningsvis understrege, at det er kommunalbestyrelsen, der har ansvaret for og beslutter, hvordan kommunen skal planlægge og udføre sin virksomhed på det beskæftigelsesmæssige område.

En af de bærende ideer bag beskæftigelsesreformen »Flere i arbejde« er, at ledige skal hjælpes den hurtigste og mest direkte vej i beskæftigelse. Det er essentielt for regeringen, at målet er ordinært arbejde og selvforsørgelse.

For at en kontanthjælpsmodtager kan få tilbud om uddannelse til fx zoneterapeut som led i aktivering efter de gældende regler, er det derfor helt afgørende, at kommunen skønner, at netop den konkrete uddannelse vil være den hurtigste vej til, at pågældende opnår varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse.

Kommunerne gør de ledige en bjørnetjeneste, hvis de sætter dem i gang med et uddannelsesforløb, hvor der ikke er en reel mulighed for arbejde bagefter. Det er ikke i overensstemmelse med regeringens politik. Hvis beskæftigelseseffekten af en alternativ behandleruddannelse er 1 pct., kan jeg ikke se, at det skulle være den hurtigste vej til varig beskæftigelse.

I de tidligere regler var der en såkaldt positivliste (bekendtgørelse om særligt tilrettelagte uddannelsesaktiviteter efter lov om aktiv social politik), som oplistede de særligt tilrettelagte ud-